

PRESENTACIÓ DE LA CAMPANYA "50/50 PER UNA DEMOCRÀCIA PARITÀRIA"

Palau del Parlament, 27 d'abril de 2009

Senyores diputades, senyora presidenta de la Plataforma Catalana de Suport al Lobby Europeu de les Dones, senyora presidenta del Lobby Europeu de les Dones, senyora presidenta de la Coordinadora Espanyola del Lobby Europeu de Mujeres, director de la Representació de la Comissió Europea, presidenta de l'Institut Català de les Dones, regidores, senyores, senyors, com a president del Parlament de Catalunya em plau molt especialment acollir la presentació d'aquesta campanya "50/50 per una democràcia paritària".

És amb aquest esperit que els vull donar la més càlida i sincera benvinguda en aquest Parlament i expressar també el desig que, més enllà d'aconseguir la representació equitativa de dones i homes en el Parlament Europeu que surti escollit en les eleccions del mes de juny, que en definitiva és l'objectiu d'aquesta campanya, maldem perquè la presència de la dona sigui visible, i ben visible, en tots els àmbits de la societat.

Val a dir, en aquest sentit, que fa poc més d'un mes, coincidint justament amb el Dia de la Dona, insistia que els esforços d'avui s'han de concentrar en la possibilitat d'aconseguir que el món es feminitzi, que la política es feminitzi, que es feminitzin també les institucions. I en aquest sentit un dels pròxims reptes són les eleccions europees del mes de juny i aquesta campanya que avui es presenta a Catalunya.

(...)

El creixement de la participació i de la representació social i política de les dones no passa, o no hauria de passar, únicament i exclusivament per fer un lloc perquè hi siguin, que també és molt important, és fonamental. El gran camí a recórrer és també el de reconèixer, absolutament convençuts, la història de l'experiència política de les dones dins i fora dels llocs de decisió i deixar que aquest pòsit vagi donant nous sentits a les nostres institucions.

I no hi ha cap mena de dubte que ara és un bon moment per fer aquest pas. Ho és perquè estem davant d'una societat que canvia, i canvia radicalment, i a més ho fa molt de pressa. I a més vivim uns moments en els quals la desafecció política per part dels ciutadans ha motivat que es comencin a canviar dinàmiques i maneres de fer política.

I sóc conscient, ja ho sé, que això no és fàcil, i no ho és perquè la política és complexa, perquè en definitiva la política representa la posada en comú d'una multiplicitat de realitats i de visions diferents d'un mateix país que es poden arribar a trobar per mitjà de l'ús de la paraula, del diàleg raonat i de la discussió argumentada.

I en tot aquest procés, complex però indispensable, la participació i les noves formes de relació amb la ciutadania són la clau. I m'atreuria a dir alguna cosa més: en aquest nou estadi engrescador que se'ns presenta el paper de la dona és imprescindible i vital.

Crec, i ho dic sincerament, que la participació i el lideratge de la dona en aquests moments clau pot i ha d'ajudar de manera decisiva perquè les institucions siguin més permeables, siguin més sensibles a les inquietuds i a les necessitats de les persones, i també perquè els catalans i les catalanes s'interessin més i millor per la tasca de les institucions que els representen.

Estem tot just a l'inici d'aquest camí, i estic convençut que no solament serà un llarg recorregut, sinó que a més anirà acompanyat d'una consolidació de la democràcia i en part també d'una recuperació de la imatge que té la política en la nostra societat i, evidentment, en conseqüència, dels qui l'exercim.

També crec sincerament que el Parlament fa temps que treballa en aquesta direcció, i som conscients que queda moltíssima feina per fer, moltíssima. Seria absurd negar-ho. Però també és veritat que a poc a poc volem que d'alguna manera la política de la paritat sigui una realitat en aquesta casa en tots els àmbits, en tots els àmbits, com a administració i com a institució, i anem treballant en aquesta línia.

Hi insisteixo: treballem amb convicció, perquè, entre altres coses, també tenim voluntat de liderar aquests canvis i d'avançar-nos en el procés d'adaptació de les

institucions catalanes a aquesta nova era que neix, a aquesta nova societat que emergeix, una nova societat que és marcada pel coneixement i per les noves tecnologies, però també per més sensibilitat en molts altres aspectes, socials però també d'igualtat.

Els nous aires ens porten cap a una democràcia deliberativa, que vol dir una societat on la ciutadania participa en el debat, participa en la presa de decisions, i com més hi participa més aprèn, més es responsabilitza i més se sent partícip de les seves decisions. El poder de la ciutadania, doncs, provoca i promou, o hauria de provocar i promoure, la creativitat i una democràcia molt més real.

I, pel que fa al cas, efectivament no pot haver-hi democràcia europea moderna sense igualtat de gènere. Hem de ser, doncs, sensibles als nous rols que han d'interpretar les dones a les cambres legislatives, cada vegada en major nombre i cada vegada amb més responsabilitats. Del que es tracta és que les institucions, la societat i les instàncies on les dones tenen cada cop més presència i participació escoltin, observin, aprenguin, però també que es deixin transformar.

No tinc cap dubte que el fet que les dones estiguin a les institucions ha contribuït d'una manera molt clara a transformar la realitat. Per tant, la següent passa que hem de fer ha de ser que les institucions mateixes acullin i reconeixin molt més aquesta capacitat i el valor que aporten les dones.

Volia entrar en un cert debat sobre estadístiques, però no ho faré, perquè, entre altres coses, ja està tot dit. Però el que és cert és que és molt important, aquesta campanya, és molt important, el 50/50, però també seria molt important que comencéssim a agafar consciència de tots els àmbits en què això passa. I la pregunta és senzilla. És veritat, hi ha poques dones que es dediquin a la política. Quantes dones dirigeixen els grans mitjans de comunicació d'aquest país? Quantes dones dirigeixen els grans sindicats d'aquest país? Quantes dones...? M'aturo.

Les estadístiques hi han de ser, però el que cal és una presa de consciència general, no solament en la política, que també i en primera instància per donar exemple, però no solament en la política, perquè si no tornarem a quedar coixos.

Deixin-me fer una última reflexió que fa referència a una altra realitat, que aquesta no és gens positiva però és real, i és el canvi que experimenta la nostra societat amb una greu crisi d'àmbit mundial que colpeja arreu i tothom, és cert, però que té damnificats i damnificades especials i que, com acostuma a passar en aquests casos, són els sectors més desfavorits i amb una posició més feble en el mercat de treball, i en aquest cas els joves i les dones d'una manera molt especial.

Doncs bé, analitzant les dades d'ocupació dels últims mesos desglossades per sexes arribem a una sèrie de conclusions que fan molt urgents mesures que cal prendre per anar llimant aquest desequilibri entre dones i homes en el mercat laboral. Per aquest motiu és necessari facilitar l'accés de les dones als llocs i càrrecs on es prenen les decisions, i també posar punt final a les remuneracions diferents, o corregir aquests models de protecció social que per definició el que fan és afavorir els homes.

Des de Catalunya, que en molts aspectes s'ha demostrat sempre que som un país obert de mires, modern, tolerant, solidari, treballador, volem i podem liderar la posada en marxa d'una sèrie d'iniciatives que afavoreixin que aquesta Europa social impulsi, i hi inverteixi, iniciatives que suposin el liderat de les dones en temes d'innovació i direcció d'un canvi socioeconòmic.

I algunes d'aquestes mesures, evidentment, han de començar per l'objectiu de la campanya que avui presentem aquí al Parlament: obtenir una democràcia paritària real. Al Parlament Europeu, a la Comissió, a les institucions espanyoles, a les institucions catalanes, al món local, a tot arreu. Tot el que sigui representativitat ha de tenir, claríssimament, una democràcia paritària real.

Els desitjo que facin, que fem tots plegats, molt bona feina, perquè en definitiva aquest és un dels reptes que la societat que ve, la societat que construïm ara mateix, i que insisteixo que va molt de pressa, ens reclamarà d'una manera més urgent.

Moltes gràcies per la seva atenció, per la seva participació en aquest acte, i honorat, un cop més, d'haver-les acollit, en nom de tota la cambra, avui aquí per una causa tan noble, tan justa i tan necessària.

Moltes gràcies.